

Kumka Olik - Podobno nie ma już Francji (2010)

Wpisany przez bluelover
Sobota, 08 Sierpień 2015 15:43 -

Kumka Olik - Podobno nie ma już Francji (2010)

1. *Niedojrzałość* 2. *Podobno nie ma już Francji* 3. *Na Placu Wilsona* 4. *Jak mnie kochasz to mnie puść* 5. *Indii* 6. *Zabierz mnie, zabierz mnie stąd* 7. *Tylko czarny śnieg* 8. *Pociągi* 9. *Niepoprawnie kolorowych snów* 10. *Odjeżdżam* 11. *Jak w zoo* Mateusz Holak – vocals, guitar Mateusz Błaszak – guitar Kuba Holak – bass, keyboards Max Psuja – drums + Tomek Bonarowski – trumpet

Wybaczcie im tamten arogancki start, sztuczny, indierockowy sznyt oraz młodzieńczą naiwność. Nie zżymajmy się na to, że nie byli szczególnie oryginalni. W końcu chłopaki z małych miasteczek też mają prawo przeglądać zachodnie czasopisma i śledzić najnowsze trendy muzyczne. A jeśli później jeszcze to, co usłyszą na płytach innych, potrafią przełożyć na własne piosenki, zadbać o niezłe melodie, fajne brzmienie i napisać kilka niegłupich tekstów, do tego po polsku – to czemu nie?

Najnowszy album Kumki Olik już od pierwszych taktów „Atlasów i map” oraz „Jak mnie kochasz” uderza ogromną świeżością i kreatywnością – nie tylko w porównaniu z „Jedynką”, ale również wobec tego, co obecnie dzieje się na naszej scenie. Bracia Holakowie nie zmarnowali ostatniego roku na poprawianie grzywek i odrabianie lekcji, ale ostro wzięli się za robotę – dużo słuchali tego, co teraz gra się w Nowym Jorku, Kanadzie i na Wyspach, a do tego grali próby i uczyli się komponować. Dzięki temu na „Podobno nie ma już Francji” postęp widoczny jest pod każdym względem: proste akordy zastąpiły bardziej rytmiczne zagrywki i folkowe harmonie, podstawowe konstrukcje zwrotka – refren zostały oparte na żywej sekcji rytmicznej i charyzmie wokalisty, a do tego aranżacje wzbogacono o elektronikę i akustyczne brzmienia. Obok tych bardzo chwytliwych utworów, które przywołują na myśl Vampire Weekend czy miejscami Friendly Fires, największe wrażenie robią „Niedojrzałość”, której nie powstydziliby się na swojej ostatniej płycie Yeasayer i „Odjeżdżamy” przywołujące na myśl nawet Foals.

Kumka Olik - Podobno nie ma już Francji (2010)

Wpisany przez bluelover

Sobota, 08 Sierpień 2015 15:43 -

Przy nich reszta utworów, szczególnie tych przewidywalnych, jak „Na Placu Wilsona” czy „Zabierz mnie stąd”, wypada niestety dosyć blado. Muzycy Kumki Olik wyraźnie czują się w nowej konwencji pewnie, a przy okazji potrafią wnieść do niej dużo tego charakterystycznego dla siebie romantyzmu połączonego z infantylnością – tekstów o zabawach z dziewczynami, leśnych ludkach, kosmitach i dzieciach-śmieciach, jeżdżeniu pociągiem, marzeniach o dalekich podróżach, pięknych snach i życiu w małym miasteczku. Natomiast za swego rodzaju manifest ideologiczny zespołu pozostaje uznać dancepunkowy kawałek „Słuchamy” – krótki refren i drugą zwrotkę: „Hej chłopcy i dziewczyny z małych miast/my w pociągach wymyślamy, jak stąd wiać/wszyscy odjeżdżamy z nimi, z piosenkami do miast/z wspomnieniami, ulicami, których nie rozumiemy”.

Gdyby spojrzeć teraz na Kumkę Olik tylko w naszym kontekście lokalnym, to nie ma wątpliwości, że w wyścigu o tytuł najciekwszego polskiego debiutanta ostatnich lat wysuwają się na miejsce drugie, zaraz za Muchami. Co ciekawe, na tej płycie wokalista Mateusz Holak jest nawet bliższy w ekspresji i metaforach Michałowi Wiraszce (szczególnie w „Zabierz mnie stąd”), a nie tak jak za pierwszym razem Krzyśkowi Ostrowskiemu z Cool Kids Of Death. Natomiast w myśleniu o piosenkach grupa odchodzi od wtórności i niekomunikatywności Out Of Tune, Hatifnats czy Rentona w stronę chociażby własnego stylu Pustek. Zobaczymy, co dalej będzie z Kumką Olik. Bo jak na razie „Podobno nie ma już Francji” to drugi krok na drodze do prawdziwej, artystycznej dojrzałości. ---machina.pl

download (mp3 @192 kbs):

[uploaded](#) [yandex](#) [4shared](#) [mega](#) [mediafire](#) [zalivalka](#) [cloudmailru](#) [oboom](#) [uplea](#)

[back](#)